

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14271/2025
05.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца Центра за социјални рад Сечањ, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Радивоје С. Зекић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 276/25 од 23.06.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 276/25 од 23.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П2 732/2024 од 03.04.2025. године, ставом првим изреке, одређене су мере заштите од насиља у породици тако што је забрањено туженом да на било који начин узнемирава мал. ББ, мал. ВВ и ГГ са пребивалиштем у ... и наложено му је да се уздржи од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава њихов телесни интегритет, душевно здравље и спокојство, под претњом извршења. Такође је забрањено туженом да се приближава мал. ББ, мал. ВВ и ГГ, сви са пребивалиштем у ..., на удаљености мањој од 100 м и наложено му је да се уздржава од приласка именованима на тој удаљености и забрањено је туженом да приступа простору око места становања, школовања и рада мал. ББ и ВВ и ГГ, сви са пребивалиштем у ... па му је наложено да се уздржава око приступа тим просторима. Ставом другим изреке, одређено је да мера заштите од насиља у породици се одређује на период од годину дана и може бити продужена док не престану разлози због којих су одређене. Ставом трећим изреке, одлучено је да жалба изјављена против пресуде не задржава њено извршење, а ставом четвртим изреке, да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж2 276/25 од 23.06.2025. године, жалбу туженог одбио и потврдио пресуду Основног суда Зрењанину П2 732/2024 од 03.04.2025. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/2023), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023) и одредбе члана 202. Породичног закона, па је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревидент у ревизији неосновано указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка тако што у првостепеном поступку није саслушан судски вештак Никола Танасковић из ..., што је он предложио у одговору на тужбу и да та битна повреда није санкционисана од стране другостепеног суда при одлучивању о његовој жалби. Међутим, слободна оцена доказа подразумева и слободу избора доказних средстава. Не ради се о ускраћивању права на расправљање кад суд не изведе предложени доказ јер он руководи главном расправом, а у поступку се изводе они докази и утврђују оне чињенице које су битне за одлучивање о тужбеном захтеву. Супротно поступање суда било би противно начелу економичности прописаном у одредби члана 10. Закона о о парничном поступку, којим је, између осталог, прописано и да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени и ГГ су били у браку од 2011. до 2018. године у коме је рођено двоје деце, синови ББ (...2013. године) и ВВ (...2015. године). Породица је живела у ... у заједничком домаћинству са родитељима туженог. ГГ је током брака била изложена психичком и физичком насиљу од стране туженог због чега је и напустила домаћинство и отишла у ... код своје мајке и брата. Тужени јој није дозволио да поведе децу са собом. ГГ је поднела тужбу за развод брака којом је тражила да јој се синови повере на самостално вршење родитељског права. Привременом мером Основног суда у Вршцу П2 166/18 од 26.07.2018. године, деца су поверена мајци на самостално вршење родитељског права, а модел виђања деце са оцем регулисан је на уобичајени начин. Пресудом Основног суда у Вршцу П2 18/18 од 06.08.2018. године, одређене су мере заштите од насиља у породици којима је туженом забрањено приближавање ГГ на удаљености мањој од 300 м на свим јавним местима и на адреси становања, осим у случајевима судских спорова, у трајању од годину дана почев од 06.08.2018. године. У том периоду, тужени је долазио по децу и враћао их тако што је примопредају деце вршила мајка ГГ. Тужени је пољопривредник и због тога није могао у потпуности да се придржава модела виђања и да узима децу сваког другог викенда, па је договорено са ГГ, да синови код њега проведу читав летњи и зимски распуст. То је функционисало до 2023. године, када су деца отишла код оца у јуну, а он их крајем августа, када је требало, није вратио мајци. У међувремену, мајка није успевала да се редовно чује нити види са децом. Тужени је уписао децу у школу у ... и покренуо поступак за измену одлуке о самосталном вршењу родитељског права, са образложењем да мајка занемарује децу и да их често кажњава. ГГ децу није видела до 2024. године, када је, на основу привремене мере Основног суда у Вршцу и договора са туженим, остварила право да деца код ње дођу за викенд. Када су дошла код мајке, деца су се пожалила да им отац прети да јој не говоре шта се дешава у ... јер ће у супротном да „пресуди мајци“. Такође су јој рекли да се отац према њима понаша

строго, да их физички кажњава због оцена у школи или несташлука и да је мал. ВВ тукао офингером и рамом од календара, те да их такође тера на физички рад, док је мал. ББ кажњавао и на други начин. ГГ је 04.02.2024. године Полицијској управи Сечањ пријавила да су јој се деца жалила да их отац психички и физички малтретира и да страхује за њихову безбедност. Након процене надлежног полицијског службеника да постоји ризик од непоредне опасности за вршење насиља, наређењем Полицијске управе Зрењанин ПС Сечањ од 04.02.2024. године, туженом је изречена хитна мера привремене забране да контактира и прилази мал. ББ и ВВ у трајању од 48 сати, а на предлог ОЈТ Зрењанин, мера је продужена на период од 30 дана почев од 06.02.2024. године. Стручни тим Центра за социјални рад Сечањ је установио, након спроведене законске процедуре, да располаже чињеницама које указују на постојање непосредне опасности од насиља у породици АА и то психичког и физичког насиља АА над децом мал. ББ и мал. ВВ као и над бившом супругом ГГ. На састанку Групе за координацију са подручја ОЈТ Зрењанин, 23.02.2024. године, у циљу благовремене и делотворне заштите и подршке жртвама насиља, сачињен је план заштите и подршке те је одлучено да Центар за социјални рад поднесе тужбу ради одређивања мера заштите од насиља у породици у односу на мал. ББ и ВВ као и у односу на ГГ. Стручни тим Центра за социјални рад Града Зрењанина урадио је стручну процену и дао налаз и мишљење на основу обављене кућне посете у којој је психолог разговарао са мал. децом насамо и са мајком. Закључак је стручног тима да је ГГ током трајања брака са туженим непосредно била жртва психичког, економског и физичког насиља које је трајало годинама, а да је од развода брака жртва психичког насиља које тужени врши према њој посредно преко малолетне деце због онемогућавања виђања и контаката са децом. ГГ је сазнала за малтретирање деце од стране оца тек онда када су јој се деца поверила да трпе насиље тако што их отац физички кажњава при чему им је претио да ће, у случају да то испричају, пресудити њиховој мајци. Деца су јако забринута за своју али и за безбедност своје мајке. Често је грле, љубе и не одвајају се од ње. Желе да живе са мајком и вербализују да се плаше оца и његових метода кажњавања. Мишљење стручног тима Центра за социјални рад Зрењанин је да су малолетна деца у ризику од понављања таквог понашања оца према њима и да су претње упућене ГГ озбиљне због чега је потребно да се процесуирају институционално као и да је целисходно да се туженом изрекну све предложене мере заштите од насиља у породици у односу на мал. децу и њихову мајку.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, побијаном пресудом, одредили мере заштите од насиља у породици у односу на туженог применом одредбе члана 266, 270, 197. став 1. и 198. Породичног закона, налазећи да су мал. ББ, мал. ВВ и ГГ жртве породичног насиља којима је неопходно пружити тражену заштиту и налазећи да су мере заштите целисходне и у корелацији са степеном опасности од насилничког понашања туженог.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Насиље у породици, у смислу одредбе члана 197. став 1. Породичног закона, јесте понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство од другог члана породице. Насиљем у породици у смислу одредбе члана 197. став 1. Породичног закона, сматра се нарочито, на основу става другог те одредбе Закона, наношење или покушај наношења телесне повреде, изазивање страха претњом убиства или наношењем телесне повреде члану породице или њему блиском лицу при чему се члановима породице у смислу става 1. тог члана закона у

смислу става 3. одредбе члана 197. Породичног закона сматрају супружници или бивши супружници, деца, родитељи и остали крвни сродници те лица у тазбинском или адутивном сродству односно лица која везује хранитељство. Мере заштите прописане су одредбом члана 198. Породичног закона тако што против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици којом се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице (став 1). Мере заштите од насиља у породици, у смислу става 2. одредбе члана 198. Породичног закона јесу, између осталог, забрана приближавања члану породице на одређеној удаљености (тачка 3), забрана приступа у простор око места становања или места рада члана породице (тачка 4), забрана даљег узнемиравања члана породице (тачка 5). Мера заштите од насиља у породици може трајати највише годину дана у смислу става 3. одредбе члана 198. Породичног закона.

У конкретном случају, утврђене су чињенице које указују на постојање непосредне опасности од насиља у породици и то физичког и психичког насиља туженог над децом и над бившом супругом ГГ тако што је ГГ током трајања брака са туженим непосредно била жртва психичког, економског и физичког насиља које је трајало годинама док је, од развода брака, жртва психичког насиља које тужени врши према њој посебно преко малолетне деце због онемогућавања виђања и контаката са децом, док су малолетна деца изложена како психолошком насиљу тако и физичком кажњавању од стране оца.

Тужени у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што је без утицаја на одлучивање, имајући у виду да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона, што овде није случај. Такође, указује на погрешну оцену доказа. Међутим, оцена доказа је у надлежности суда који одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка о томе које ће чињенице да узме као доказане, у смислу одредбе члана 8. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да тужени у ревизији неосновано указје на погрешну примену материјалног права, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић